

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 25 Pž-4991/2020-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u predstečajnom predmetu nad dužnikom SEABASS JUNIOR d.o.o., OIB 47783240705, Sućuraj, Sućuraj 15, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-71/2019-99 od 22. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 26. studenog 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Republike Hrvatske kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-71/2019-99 od 22. listopada 2020.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-71/2019 od 22. listopada 2020. u točki I. izreke utvrđeno je prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrđen je predstečajni sporazum sklopljen između dužnika Seabass junior d.o.o, OIB 47783240705, Sućuraj, i njegovih vjerovnika kojim su utvrđene tražbine grupa vjerovnika i to tražbine grupe „neosigurani vjerovnici“ u ukupnom iznosu od 1.697.242,13 kn, tražbine grupe „osigurani vjerovnici 1“ u ukupnom iznosu od 1.077.587,65 kn, tražbine grupe „osigurani vjerovnici 2“ u ukupnom iznosu od 2.086.811,18 kn i da se dužnik grupi vjerovnika s osporenim tražbinama u slučaju obveze nastanka plaćanja obvezao isplatiti utvrđene iznose tražbine pod jednakim uvjetima kao i tražbine grupi neosiguranih vjerovnika. Žalitelj je svrstan u grupu tražbina „osiguranih vjerovnika 2“, kojima će se utvrđene tražbine dužnik otplatiti u 156 jednakih mjesečnih anuiteta sa 4,5% kamata od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma, s utvrđenom tražbinom od 378.067,16 kn.

U obrazloženju se u bitnom navodi da je na ročištu za glasovanje o planu restrukturiranja dužnika sastavljen popis vjerovnika i njihovih pripadajućih prava glasa, da je za prihvaćanje plana restrukturiranja glasovala većina svih vjerovnika i da u svakoj skupini

zbroj tražbina koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv tog plana. Kako na rezultate glasovanja nije bilo prigovora, prvostupanjski sud je, unatoč prigovoru žalitelja da se predloženim planom restrukturiranja njegova prava umanjuju ispod razine koju bi razumno mogao očekivati u slučaju neprovedbe restrukturiranja i da predložene mjere restrukturiranja nisu adekvatne da otklone problem predstojeće nelikvidnosti dužnika, sukladno odredbi čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona (dalje: SZ) utvrdio da je prihvaćen plan restrukturiranja i potvrdio predstečajni sporazum.

Protiv tog rješenja vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, podnio je žalbu. U žalbi u bitnom navodi da je glasao protiv predloženog plana restrukturiranja pozivajući se na odredbu čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona naglašavajući da su mu planom restrukturiranja njegova prava umanjena ispod razumne mjere koju bi očekivao u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Ukazuje da je svrstan u vjerovnike III skupine u kojoj su „osigurani vjerovnici 2“ kojima se tražbina otplaćuje u 156 mjeseci bez počeka uz kamatnu stopu od 4,5 % od pravomoćnosti pobijanog rješenja. Njegova utvrđena tražbina iznosi 378.067,16 kn, a osigurana je hipotekom na dužnikovim nekretninama u Sućuraju i to na k.č. br. 336/21 iz z.k ul 915 dvije zgrade, dvor i pašnjak površine 2516 m² i k.č. br. 336/3 iz z.k. ul. 1332 zgrada i dvor površine 673 m² sve iz k.o. Sućuraj. Na istim nekretninama prije osigurane žaliteljeve tražbine upisane su i osigurane tražbine vjerovnika Raiffeisenlandesbank karnten GmbH, Klagenfurt, u iznosu od 174.822,54 EUR (1.303.324,76 kn) i Addiko bank d.d. u iznosu od 1.077.172,65 kn. Proizlazi da osigurane tražbine prije žaliteljeve iznose ukupno 2.380.497,00 kn. Prema podacima u objavljenj bilanci dužnika založene nekretnine iskazane su u vrijednosti od 7.683.481,00 kn. Slijedeći te podatke o odnosu vrijednosti imovine i vrijednosti upisanih hipoteka proizlazi da bi i u slučaju prodaje za 50% od iskazane vrijednosti nekretnina žalitelj namirio svoju tražbinu. Ne prihvaća obrazloženje prvostupanjskog suda da se nekretnine u ovršnim i stečajnim postupcima prodaju znatno ispod njihove procijenjene vrijednosti i iskaz dužnikovog zastupnika da već 3 godine oglašava prodaju tih nekretnina za 800.000,00 EUR, ali da nema interesa jer se radi o atraktivnom zemljištu. Također nije isto stječe li kupac nekretninu opterećenu hipotekama ili slobodnu od tih hipoteka kao u ovršnom ili stečajnom postupku. Žalitelj je stav da se radi o predugom otplatnom roku a da su fiksne kamate od 4,5% zanemarive. Stoga smatra da je učinio vjerojatnim da se planom strukturiranja umanjuju njegova prava ispod razine koju bi razumno očekivao u slučaju neprovedbe restrukturiranja. Osim toga žalitelj smatra da upravo iz dokumentacije koju je priložio dužnik proizlazi da predložene mjere restrukturiranja nisu adekvatne da otklone problem predstojeće nelikvidnosti društva. Naime, dužnik je za razdoblje od 2018. – 2023. godinu iskazao očekivano povećanje poslovnih prihoda. Međutim već je iz bilance za 2019. godinu vidljivo da ti planovi nisu realni jer je za tu 2019. godinu ostvaren prihod za 60% manji od očekivanog. Dužnikova osnovna djelatnost je uzgoj i prodaja ribe a dužnik još od 2017. godine ne raspolaže koncesijom za posebnu uporabu pomorskog dobra u svrhu korištenja dovodnih i odvodnih cijevi za mrjestilište te je time upitno daljnje poslovanje dužnika. Predlaže da se pobijano rješenje preinači i uskrati potvrda predstečajnog sporazuma i predstečajni postupak obustavi.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08-ispravak, i 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst), 25/13,

89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ) u granicama žalbenih razloga te pazeći na bitne povrede odredaba iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni žalitelj ne ukazuje na neku određenu povredu iz čl. 354. ZPP-a.

Iz pobijanog rješenja nedvojbeno proizlazi da je prvostupanjski sud utvrdio da je u predstečajnom postupku većina svih vjerovnika glasovala za plan restrukturiranja i da u svakoj skupini zbroj tražbina koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv tog plana.

Neosnovan je žaliteljev prigovor da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika.

Naime, planom restrukturiranja je planirano da se žaliteljeva tražbina namiri u 100% iznosu uz 4,5% kamata od dana pravomoćnosti pobijanog rješenja. Činjenica da se planom predviđa otplata u 156 rata bez počka, ne umanjuje činjenicu namirenja žaliteljeve tražbine u punom iznosu. Razdoblje namirenja ne predstavlja činjenicu kojom bi se umanjivala žaliteljeva prava. Žalitelj je treće upisani založni vjerovnik i ničim nije učinio vjerojatnim da bi se u prošlom razdoblju nekretnine takve veličine i atraktivnosti prodavale za cijenu koja bi namirila sve osigurane vjerovnika i konačno žalitelja, odnosno za najmanje 50% vrijednosti tih nekretnina bilanci dužnika. Nekretnine se ne prodaju za iznesene vrijednosti iz dužnikove bilance nego prema procijenjenoj vrijednosti u skladu s tržišnim uvjetima, a aktualni tržišni uvjeti nisu pogodni za ulaganja. Predviđena kamatna stopa u skladu je s cijenom novca na tržištu. U ovršnom i stečajnom postupku se prije namirenja vjerovnika podmiruju i troškovi tih postupaka.

Žalbeni navodi da je osnovna dužnikova djelatnost uzgoj i prodaja ribe te da dužnik od 2017. godine ne raspolaže koncesijom za posebnu uporabu pomorskog dobra u svrhu korištenja dovodnih i odvodnih cijevi za mrjestilište te pitanje realnosti i održivosti plana restrukturiranja, irelevantni su za osnovanost žalbe jer to je dužnikov problem kojeg dužnik mora premostiti. Ako dužnik ne bude mogao otplaćivati svoje obveze ili će kasniti s otplatom žalitelj može predložiti naplatu svoje tražbine ovršnim putem ili u stečajnom postupku.

Proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da nije osnovan žaliteljev prigovor da su mu planom restrukturiranja njegova prava umanjena ispod razumne mjere koju bi očekivao u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika.

Kako je za prihvaćanje plana restrukturiranja glasovala većina svih vjerovnika i u svakoj skupini zbroj tražbina koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv tog plana prvostupanjski sud je pravilno, na temelju odredbe čl. 61. t. 1. SZ-a, utvrdio da je prihvaćen plan restrukturiranja i potvrdio predstečajni sporazum.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, žalba odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje potvrđeno.

Zagreb, 26. studenog 2020.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak

Broj zapisa: **1789b-3f10d**

Kontrolni broj: **06d5c-19ab8-cd898**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARINA VELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.